

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/266/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1509223974
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1509223974.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Dariny Kuchtovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci Ž.: A. SK, K..Q..X.., P.: XX XXX XXX, F. XXX/X, F., zastúpeného: Ing. Mgr. Ján Sarkocy, Limbová 3, Limbach, proti Ž.: A.. Z. E., C. Q. XXX, Q., zastúpeného: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., Bajkalská 31, Bratislava, IČO: 36 868 221 o zaplatenie 3.289,35 Eur s prísl, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 25. júna 2018 č. k. 11C/420/2009-343, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3289,35 eur z titulu náhrady škody a žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania je nárok žalobcu, ktorým si uplatnil voči žalovanému úroky z omeškania vo výške 12,5 % ročne zo sumy 46.666,666 Eur za 203 dní omeškania (faktúra Č..XXXXXXXXXX-X zo dňa 17.7.2007), t.j. sumu 4.754,70 Eur, ktorú následne upravil dobropisom vystaveným na sumu 1.465,35 Eur (faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.12.2007), a žiadal tak od žalovaného titulom úroku z omeškania sumu 3.289,35 Eur. Podľa skutkového zdôvodnenia žaloby žalovaný prevzal ako advokát dňa 21.5.2006 právne zastupovanie žalobcu vo veci náhrady škody vo výške 62.000 eur voči B.. E.E.. Nakoľko žalovaný žalobu nepodal v lehote do 15.12.2006, spôsobil premlčanie a ako advokát zodpovedá za náhradu škody - úroky z omeškania titulom neprofesionálneho konania a porušenia zákona o advokácii 203 dní omeškania má reprezentovať počet dní, po ktoré žalovaný nekonal vo veci právneho zastupovania od 21.8.2006 do 15.12.2006. Navyiac, žalovaný nevydal žalobcovi ku dňu podania predmetnej žaloby originál písomností, ktoré mu zveril k zastupovaniu dňa 21.5.2006. Poukázal na to, že voči žalovanému prebieha na jeho podnet disciplinárne konanie a trestné konanie.

3. Súd prvej inštancie poukázal aj na procesnú obranu žalovaného, ktorý namietal, že ide o ďalší vyfabrikovaný prípad žalobcu a jeho zástupcu s cieľom a úmyslom spôsobiť mu morálnu a majetkovú ujmu a žiadal žalobu zamietnuť. Nerozporoval, že bola prevzatá plná moc k zastupovaniu vo veci náhrady škody voči B. E., túto plnú moc doniesol do jeho kancelárie manžel konateľky žalobcu, s ktorým bol dohodnutý spôsob zastupovania a výška dohodnutej zálohy. Relevantné listinné, doklady ani dohodnutú výšku zálohy však žalobca neposkytol. Dňa 14.11.2006 bola preto listom 1157/06/KM žalobcovi vypovedaná plná moc k vymáhaniu náhrady škody z dôvodu neposkytnutia súčinnosti a straty

dôvery. Žalovaný mal ďalej za to, že žalobcovi žalovaný nárok ani nemohol vzniknúť, pretože dňom doručenia, resp. prevzatia plnej moci účtuje k 15.12.2006 úrok bez akéhokoľvek právneho titulu. Listom zn. 1284/06/KM zo dňa 6.12.2006 a listom zo dňa 20.12.2006 zn. 1354/06/KM oznámil žalobcovi, že s jeho postupom nesúhlasí a požiadal ho, aby prestal na neho vykonávať nátlak. Tiež doložil kópie vrátených poštových zásielok, z ktorých je zrejmé, že žalobca vo svojom sídle nepreberal poštové zásielky. Z plnomocenstiev, ktoré boli vo veci žalobcu proti B. E. vystavené, mal za to, že už na prvý pohľad je zrejмый rozdiel v dátumoch. Poukázal na to, že z listy Okresnej prokuratúry Bratislava II č.k. 1Pn 404/09-9 je zrejмый, že dokladovanie vyfabrikovaných listín zo strany zástupcu žalobcu nie je ojedinelé.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že dňa 27.03.2006 bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok medzi P. U. Z. ako postupcom a A. SK K..Q..X., ako postupníkom, predmetom ktorej bolo postúpenie nespornej pohľadávky voči B. E. titulom podvodného konania nedobromyseľného konania a zatajenia predaja spoločného RD na O. L. v Španielsku, ktorý predala zneužitím plnomocenstva a v rozpore s dobrými mravmi v čase pobytu postupcu vo vyšetrovacej väzbe dňa 15.12.2003 bez vedomia postupcu o výške ceny a jej odsúhlasenia 140.000 Eur, pričom hodnota nehnuteľnosti podľa znaleckého odhadu bola v čase predaja v nepomere 186.000 Eur. Dňa 21.05.2006 udelila spoločnosť A. SK K..Q..X. advokátovi A. Z. E. dve plnomocenstvá, jednak vo veci náhrady škody 62.000 Eur voči B. E. - pohľadávky od P. U. Z. a jednak na zastupovanie v trestnom konaní voči B. E. v zmysle podania na E. 28.4.2006. Listom zo dňa 14.11.2006 žalovaný vypovedal plnú moc žalobcovi udelenú k vymáhaniu náhrady škody, ktorú mala spôsobiť B. E. z dôvodu neposkytnutia súčinnosti a straty dôvery. Tieto skutočnosti vyplývajú z listu zo dňa 14.11.2006 (č.l. 28). Následne žalobca podal dňa 14.12.2006 podnet na Slovenskú advokátsku komoru so žiadosťou o prešetrenie postupu na A. Z. E. v súvislosti s jeho právnym zastupovaním na základe plnej moci zo dňa 21.5.2006. Slovenská advokátska komora uvedený podnet dosiaľ právoplatne nerozhodla, vec DS VIII.-28/07 je prerušená rozhodnutím z marca 2013, nakoľko žalovaný podal žalobu na ochranu osobnosti vedenú na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 5C/813/2008. Z uznesenia ČVS:ORP-385/2-OSV-BA/2008-MV zo dňa 8.2.2008 súd prvej inštancie ďalej zistil, že vec ohľadom skutku, ktorého sa mal dopustiť A. Z. E. advokát, tým že dňa 21.5.2006 prevzal od C. K. za prítomnosti P. C. A. K. plnomocenstvo a listinné dôkazy na zastupovanie v občiansko-právnej veci a trestnej veci voči B. E. na náhradu škody 62.000 Eur s prísl., nepodal žalobu, nevrátil po výzvach podklady súvisiace s vecou, bola postúpená Slovenskej advokátskej komore na disciplinárne konanie.

5. Zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25C/53/2007 bolo ďalej skutkovo zistené, že A. SK K..Q..X. ako žalobca podal dňa 14.12.2006 na Okresnom súde Bratislava III žalobu proti B. E. o náhradu škody 62.000 Eur s prísl. (pôvodne vedenú pod sp.zn. 12C/182/2006), pričom tento spor bol postúpený na Okresný súd Bratislava I, kde je vedený pod sp.zn. 25C/53/2007. Súd rozsudkom č.k. 25C/53/2007-448 zo dňa 10.04.2013 rozhodol tak, že (i) žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 46.666,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 46.666,67 Eur od 03.03.2010 do zaplatenia, (ii) vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 6Co/535/2013-553 zo dňa 7.12.2015 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, že žalobu zamietol a vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá napadnutý rozsudok potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 4Cdo/115/2016-623 rozhodol tak, že (i) odmietol dovolanie v časti smerujúcej proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7.12.2015 sp. zn. 6Co/535/2013, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 25C/53/2007-448 vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, (ii) zrušil výrok napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7.12.2015 sp. zn. 6Co/535/2013, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 25C/53/2007-448 a vec v rozsahu zrušenia vrátil Krajskému súde v Bratislave na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6Co/192/2017-656 zo dňa 31.01.2018 rozhodol tak, že (i) nepripustil, aby do konania na miesto žalobcu P. U. Z., zomr. 15.06.2017, vstúpila spoločnosť U. U., K..Q..X., (ii) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z 10. apríla 2013, č. k. 25C/853/2007-448 zrušil a konanie zastavil (č.l. 271-335).

6. Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 420 ods. 1 Obč. zák., § 18 ods. 1, 2, 3, § 26 ods. 1, 2, 3, 4 Zákona o advokácii č. 586/2003 Z.z., súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalobcovi škoda, ako predpoklad zodpovednosti, nevznikla. Žalobca žiaden dôkaz preukazujúci znehodnotenie jeho existujúceho majetku ako poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou nedoložil a vznik škody nepreukázal. Súčasne

nepreukázal, že je vlastníkom pohľadávky, teda aktívne legitimovaným na podanie tejto žaloby. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Žalobca si uplatnil škodu vo výške 3.289,35 Eur - úroky z omeškania 12,5% ročne zo sumy 46.666,666 Eur od 21.05.2006 do 15.12.2006. Uviedol, že hmotnoprávne táto škoda bola riešená na Okresnom súde Bratislava I vo veci Z. S.roti E., kde bolo meritérne rozhodnuté v prospech žalobcu. Týmto skutkovým tvrdením sám poprel vznik škody. Súčasne žalobca si ako škodu uplatnil úroky z omeškania. Avšak úroky z omeškania sú v podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky. Vo všeobecnosti je príslušenstvo veci charakterizované tým, že jedna z vecí je vecou hlavnou a druhá jej príslušenstvom, že vlastnícky patria vlastníkovi veci, že príslušenstvo je určené na trvalé užívanie spolu s hlavnou vecou. Úroky z omeškania sú viazané, upínajú sa k pohľadávke. Vzťah príslušenstva (úrokov z omeškania) k pohľadávke treba vnímať ako vzťah vedľajší. Žalobca proti žalovanému nemá pohľadávku, z ktorej mala vzniknúť náhrada škody, t.j. hlavnú vec, na ktorú by sa uplatnené príslušenstvo vzťahovalo. Žalobca nadobudol pohľadávku na náhradu škody proti B. E. titulom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.03.2006, ktorú uzavrel s P. U. Z.. Výška odplaty za postúpenie mala byť riešená samostatným dodatkom k tejto zmluve. Žalobca tento dodatok súdu nepreukázal. Žalobca splnomocnil žalovaného na zastupovanie 21.5.2006, ten mu však dňa 14.11.2006 vypovedal plnú moc. O čom žalobca vedel, keď sám dňa 14.12.2006 podal žalobu na náhradu škody vedenú na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 25C/53/2007. Počas tohto konania došlo k spätnému a súčasne bezodplatnému postúpeniu tejto pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.07.2007 na P. U. Z., ktorý sa na to stal žalobcom. Táto pohľadávka voči B. E. bola v tomto spore na súde riadne prejednávaná aj rozhodnutá vo veci, avšak z dôvodu úmrtia P. U. Z. došlo k zrušeniu rozsudku a konanie bolo zastavené. Súd má za to, že nemožno túto pohľadávku na náhradu škody t.j. na hmotnú, reálne vyčísliteľnú ujmu na majetku poškodeného veriteľa (P. U. Z.) a to vrátane úrokov z omeškania uplatňovať proti škodcovi (B. E.) v jednom súdnom konaní, riadne v ňom pokračovať a súčasne to isté príslušenstvo z tejto pohľadávky - úroky z omeškania (za obdobie 21.5.2006 do 15.12.2006) uplatňovať iným veriteľom - žalobcom voči inej osobe - žalovanému v inom súdnom konaní. Žalovaný prevzatím zastúpenia dňa 21.05.2006 sa nestal dlžníkom tejto pohľadávky, pričom žalobca práve od prevzatia zastúpenia si vyčísluje úroky z omeškania a to do dňa nasledujúceho po podaní žaloby“.

7. Vo vzťahu k druhému predpokladu na náhradu škody žalobcom uplatneným titulom porušenia alebo nesplnenia povinnosti pri výkone advokácie súd prvej inštancie uviedol, že: „Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný nepodal žalobu v lehote do 15.12.2006. Zo spisu Okresného súdu Bratislava I pod sp.zn. 25C/53/2007, ktorý žalobca navrhol pripojiť a vykonať ako dôkaz, vyplýva, že žalobca osobne uplatnil tento nárok dňa 14.12.2006 t.j. pred jeho premlčaním. Tento nárok bol aj riadne prejednávaný. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nespôsobil premlčať tento nárok, ale práve naopak žalovaný si splnil svoju prevenčnú povinnosť predchádzaním škodám, keď dňa 14.11.2006 vypovedal plnú moc t.j. v čase ešte pred možným premlčaním nároku. Skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že žalovanému boli poskytnuté listinné dôkazy na podanie žaloby, nebolo v spore preukázané. Žalovaný poprel prevzatie originálov listinných dôkazov, čo bolo aj dôvodom, pre ktorý vypovedal plnú moc. Ani z výsledkov vyšetrovaní na základe trestných oznámení, ktoré na seba navzájom sporové strany podávali nebolo jednoznačne preukázané skutkové tvrdenia žalobcu. Trestné stíhanie na žalovaného bolo odovzdané Slovenskej advokátskej komore, ktorá o tom dosiaľ právoplatne nerozhodla. Súčasne trestné stíhanie proti konateľke žalobcu a P. U. Z. o vyfabrikovaní listinného dôkazu do konania 11C/420/2009 bolo odmietnuté. K tvrdeniu o pochybení žalovaného tým, že nevrátil listinné dôkazy z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 25C/53/2007 vyplýva, že listinné dôkazy v priebehu sporu boli riadne doložené a nebránilo to riadnemu prejednaniu veci a meritérnemu rozhodnutiu.“ Súd prvej inštancie dospel tiež k záveru, že nakoľko nie sú splnené vyššie uvedené dva z kumulatívnych predpokladov zodpovednosti za škodu (protiprávne konanie pri výkone advokácie a škoda) nie je daný ani tretí predpoklad a to príčinná súvislosť medzi vznikom škody a výkonom advokácie. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobu zamietol a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. V napadnutom rozhodnutí napokon súd prvej inštancie uviedol, že nemohol vykonať dôkaz výsluchom navrhnutých svedkov z dôvodu ich smrti. Vo vzťahu k námietke premlčania nároku vznesenej žalovaným súd prvej inštancie skonštatoval jej nedôvodnosť.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mal za to, že postupom súdu prvej inštancie

bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na spravodlivé súdne konanie, bola mu odňatá možnosť riadne konať o uplatnenom nároku pred súdom. Mal za to, že v prejednávanej veci neboli splnené procesné podmienky, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, že napadnutý rozsudok vychádza z nedostatočného zistenia skutkového stavu veci a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Vytkol súdu prvej inštancie, že napadnutý rozsudok bol doručený len jeho splnomocnenému zástupcovi a nie aj jemu. Napadnutý rozsudok považoval za svojvoľný, vydaný predčasne, na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Namietal, že súd prvej inštancie nevykoval ním navrhované dokazovanie výsluchom svedkov A. Š. M., P. K. V. B. P. U. Z.. Ďalej namietol, že súd prvej inštancie svojím postupom porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie a právo na zákonného sudcu a právo nebyť odňatý zákonnému sudcovi, keďže sa v konaní vystriedali 4 sudcovia, nakoľko sa nemohol v primeranej lehote vyjadriť k osobám zákonných sudcov. Za pochybenie považoval postup prvoinštančného súdu, keď si súd zabezpečil ako dôkaz spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25C/53/2007, avšak do dňa pojednávania konaného 25.6.2018 ho o tomto zákonná sudkyňa neupovedomila a tým mu neumožnila do neho nahliadnúť a vyjadriť sa k tomuto dôkazu. Poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie mu doposiaľ nedoručil vyjadrenie žalovaného k žalobe ani všetky listinné dôkazy, ktoré do spisu založil žalovaný.

10. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho ako žalobcu privodili priaznivé rozhodnutie. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci.

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v prejednávanej veci skúmal splnenie troch predpokladov zodpovednosti advokáta za škodu, ktorými sú porušenie právnej povinnosti advokáta pri výkone advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť (vzťah príčiny a následku) medzi nimi (§ 26 zákona č. 586/2003 Z.z.). Ako už bolo uvedené v napadnutom rozhodnutí zodpovednosť advokáta za škodu je zodpovednosťou objektívnou, t. j. bez ohľadu na zavinenie a je založená na uvedených predpokladoch. Splnenie predpokladov zodpovednosti advokáta za škodu musí byť v konaní jednoznačne preukázané a dôkazné bremeno o nich nesie poškodený. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne vysvetlil, prečo nepovažuje podanú žalobu za dôvodnú. Podľa súdu prvej inštancie totiž žalobca nepreukázal naplnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti, v danej veci za škodu spôsobenú advokátom v súvislosti s výkonom advokácie. Odvolací súd sa s týmito závermi súdu prvej inštancie stotožňuje. Tieto závery súdu prvej inštancie žalobca v odvolaní relevantne nespochybnil. Odvolanie žalobcu proti výroku, ktorým bola jeho žaloba zamietnutá nemožno vyhodnotiť ako dôvodné iba na základe všeobecných tvrdení žalobcu, že napadnutý rozsudok je arbitrárny, nepresvedčivo a neracionálne odôvodnený. K týmto odvolacím námitkám sa odvolací súd nemôže vyjadriť z dôvodu, že nie sú konkrétne. Žalobca totiž v odvolaní nešpecifikoval, v čom konkrétne spočíva „nepresvedčivé a neracionálne odôvodnenie“ zo strany súdu prvej inštancie. Neobstojí ani námietka žalobcu, že napadnutý rozsudok nie je dostatočne a presvedčivo odôvodnený. Odvolací súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je plne v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

13. Za nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietka žalobcu, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, ani žalovaným doručené listiny. Žalobca dňa 15.12.2009 splnomocnil P. C.. A. K. na zastupovanie v prejednávanej veci a tento splnomocnenie prijal. Súd prvej inštancie preto v súlade s príslušnými ustanoveniami v tom čase platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku (§ 49 ods. 1 O.s.p.) postupoval správne, keď všetky písomnosti týkajúce sa prejednávanej veci doručoval priamo zástupcovi žalobcu a nie žalobcovi. Z obsahu spisu vyplýva, že zástupca žalobcu vyjadrenie žalovaného k žalobe spolu s listinami prevzal dňa 15.2.2010 (č.l. 32 spisu) a na vyjadrenie žalovaného aj reagoval podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 9.3.2010 (č.l. 36 spisu). Z rovnakých dôvodov je potom nedôvodná aj námietka žalobcu, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol doručený iba zástupcovi žalobcu a nie aj žalobcovi. V zmysle § 110 C.s.p. veta prvá ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Navyše žalobca si v

žiadnom zo svojich podaní nevymienil, že požaduje, aby súd doručoval duplicitne všetky podania aj priamo jemu.

14. Rovnako nedôvodná je aj námietka žalobcu týkajúca sa nevykonania dokazovania výsluchom ním navrhovaných svedkov. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku riadne zdôvodnil prečo nemohol vykonať výsluch svedkov P. K. V. B. P. U. Z., pričom odvolací sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že úmrtie navrhovaného svedka je dôvodom, pre ktorý je potrebné od dôkazu výsluchom upustiť. Navyše, odvolací súd je zhodne so súdom prvej inštancie názoru, že skutočnosti, ktoré mienil žalobca preukázať výsluchmi svedkov a žalovaného boli v konaní preukázané inými dôkazmi, neosvedčili by žalobcom tvrdený nárok, resp. s prejednávanej vecou ani priamo nesúviseli.

15. Pokiaľ žaloba namieta, že súd nevy počul ako svedka A. Š. M. odvolací súd konštatuje, že výsluch tohto svedka navrhol žalobca v prejednávanej veci prvýkrát až v odvolacom konaní. Z uvedeného je logické, že súd prvej inštancie takýto dôkaz ani vykonať nemohol. Navyše uvedený prostriedok procesného útoku nie je možné podriaďovať pod žiaden z taxatívne vymedzených prípadov uvedených v § 366 CSP, kedy sa použitie novoty pripúšťa (výsluch tohto svedka žalobca navrhol v inej veci dňa 9.6.2008 ešte v čase konania vedeného pod sp. zn. 40C/69/2008, ktoré konanie bolo zastavené z dôvodu, že žalobca nezaplatil súdny poplatok). Nakoľko žaloba v predmetnej veci bola podaná dňa 15.12.2009, pričom žalobca navrhol výsluch Š. M. až v odvolacom konaní dňa 23.8.2018, nie je naplnená hypotéza právnej normy vyplývajúca z ust. § 366 písm. d), t.j. že žalobca ako odvolateľ nemohol uplatniť tento dôkaz bez svojej viny skôr, t.j. už v konaní pred súdom prvej inštancie.

16. Z nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalobcu, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazu - spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25C/53/2007. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.6.2018 totiž vyplýva, že uvedený dôkaz bol vykonaný v súlade s § 204 C.s.p., t.z., že podstatný obsah citovaného spisu (listín založených do uvedeného spisu) bol na tomto pojednávaní oboznámený za prítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu. Uvedený postup je v súlade s procesnými právnymi normami, nakoľko z citovaného ustanovenia explicitne vyplýva, že v prípade ak sa vykonáva dôkaz listinou, ktorá nebola stranám sporu doručená, jej obsah sa prečíta. Rovnako tomu bolo aj v tomto prípade. Taktiež žalobca nepreukázal, že sa nemal možnosť k tomuto dôkazu vyjadriť. Na rovnakom pojednávaní bol žalobca - jeho splnomocnený zástupca, vyzvaný na vyjadrenie sa k dokazovaniu, pričom uviedol, že k vykonanému dokazovaniu nemá pripomienky (č.l. 342 spisu). Vzhľadom k jeho predchádzajúcemu vyjadreniu, že k vykonanému dokazovaniu nemá pripomienky, jeho žiadosť o umožnenie o nahliadnutie do oboznamovaného spisu bez uvedenia konkrétnych dôvodov bola bez právnej relevancie. Na zopakovanie už vykonaného dôkazu je totiž potrebné, aby strana uviedla podstatné okolnosti, pre ktoré tak žiada.

17. K námietke žalobcu týkajúcej sa zákonného sudcu odvolací súd konštatuje, že ak bol žalobca toho názoru, že jednotlivé zákonné sudkyne v prejednávanej veci sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, nič mu nebránilo v tom, aby uplatnil voči nim námietku zaujatosti.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. Plne procesne úspešnému žalovanému však nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).